

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Českých Budějovicích

Jméno: **Jana Klomfarová**

Vysoká škola:

Obor: Estetika

Ústav estetiky

Vedoucí * / Mgr. Denis Ciporanov, Ph.D.

4. 9. 2011

bakalářské práce

Datum odevzdání posudku:

Recenzent */

Mgr. Filip Hotový, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Estetika komiksu

.....

Jana Klomfarová se ve své bakalářské práci zabývá komiksem, médiem ve své moderní podobě s nedlouhou, o to však zajímavější historií. Narativní komiksová forma, dokázala obhájit svou životaschopnost i potenciál fungovat nejen ve formě oddechové a nenáročné zábavy, nýbrž i v podobě rafinovaných, obsažných a prizmatem esteticko/uměleckých hodnot bohatých děl. Těšit se z mistrovství a rafinovanosti komiksových děl rozličných žánrů jistě lze i bez znalosti detailů teoretické diskuse, která se v souvislosti s komiksem rozvíjí. Mínilme-li ovšem tematizovat jeho hodnotu a specifikum prostředků jejího docílení v kontextu uměleckého pole, ocitáme se v prostředí problémů estetiky, která se i v případě tohoto média vyprávění - na první pohled vymezeného mezi literaturu, film a výtvarné (či snad lépe vizuální) umění - musí mimo jiné vypořádat s povahou rysů jeho případné autonomie.

Estetických témat asociovaných s komiksovou tvorbou se nabízí bezpočet, právě problém podstaty a autonomie komiksu je v práci Jany Klomfarové dominantní. V první části své práce studentka spojuje obecný a široký exkurz do historie komiksu (sekvenční obrazové narace) se systematickým průzkumem povahy tohoto média. Podle svých slov se pokusí „představit dva způsoby pohledu na komiks“, jmenovitě pak autora a teoretika v jedné osobě Scotta McClouda, jenž vstoupil do dějin reflexe média mimo jiné tím, že dokázal poutavě přiblížit svou analýzu vyjadřovacích prvků komiksu jeho vlastními prostředky, a Umberta Eca, jehož sémiotický a ikonografický rozbor fungování komiksu je součástí iniciačního průzkumu motivů, cílů a prostředků produktů (poselství) masové kultury, jejichž specifika se rýsují na pozadí Ecova modelu (normotvorné) struktury „básnického poselství“.

Ve druhé části své práce Jana Klomfarová rozvíjí problém případné autonomie komiksu na pozadí jeho interakce s výtvarnými druhy či žánry, ke kterým má komiks blízko. K tomuto účelu volí zaprvé příklad vzájemného průniku komiksu a pop artu, v případě druhém pak komiksu a filmu (filmové adaptace komiksových děl).

Ačkoli se již zkraje četby práce Jany Klomfarové vnučuje (v práci nakonec nezodpovězená) otázka, jaký specifický výtěžek může pro osvětlení povahy prostředků narace (případně od nich se odvíjející autonomie) tohoto média přinést kombinace právě výše zmíněných pramenů (McCloudova analýza koncentrovaná okolo základních prvků „okna“ a způsobu jejich vazeb, tzv. „švu“ a Ecova strukturní typologie postav, technik poselství, ideologičnosti a symbolické funkce komiksu v kontextu normativních pater moderní západní kultury), při hodnocení výsledku je nutno držet na paměti, že primárním a základním kvalifikačním kritériem pro úspěšnou bakalářskou práci je zvládnutí práce s odborným textem a schopnost jeho nezkrášlující interpretace za dodržení patřičných formálních náležitostí od něj vyžadovaných.

V tomto klíčovém ohledu se práce Jany Klomfarové jeví rozpačitě. Co se schopnosti sumarizující abstrakce zdrojových textů týče, nedochází s ohledem na jejich charakter k vyhmátnutí či výraznění právě těch aspektů, které by snad mohly tvořit materiál pro přesvědčivější skloubení jejich tezí a ospravedlnění jejich výběru. Spíše než s koncizním výtahem podstatných momentů, podporujících či naopak negujících myšlenku autonomie komiksového jazyka budí práce s primárními zdroji dojem kostrbatých výseků, které jsou plně v moci chronologického pořádku původního textu, nikoliv pod kontrolou autorčina pořadajícího záměru.

Máme-li zhodnotit následující výběr tématu pop artu v jeho vztahu ke komiksu a především jeho zpracování, působí vzhledem k cíli práce nefunkčně (Co přináší specifické využití komiksového okna v malířství pop artu a jak např. souvisí s problematikou práce vypíchnuté téma Lichtensteinova domnělého plagiátorství?). Nepříliš přesvědčivě působí i kapitola věnovaná filmovým adaptacím komiksových děl. Na úkor pozornějšího rozboru specifičnosti komiksového média, které by téma způsobů vzájemných převodů mohlo nabízet, je prostor z dominantní části zaplněn seznamem konkrétních filmových adaptací, kterými je čtenář bez výraznějšího kognitivního výtěžku doslova zahlcen.

Na druhou stranu je nutno uznat, že tato pasáž (ale i celkový studentčin přístup k práci) svědčí o jejím skutečném zájmu o médium komiksu, což je nezbytný parametr připouštějící možnost posunout v budoucnu jeho odbornou tematizaci na vyšší úroveň. Právě nefalšovaný zájem o téma doložený orientací v konkrétní produkci shledávám jako největší klad práce, posílený nadto osvojením a praktickým zvládnutím technik spojených s korektním užíváním zdrojových textů i zajímavě zpracovanou obrazovou přílohou. Z těchto důvodů **práci doporučuji k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit jako dobrou.

dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

.....

podpis vedoucího bakalářské práce

Čes. Budějovicích

4. září 2011

V dne